

nationale constitutionele stelsel van bescherming van taalminoriteiten — Sociale politiek — Toepassing van verschillende coëfficiënten voor de bepaling van het bedrag dat kan worden bestemd voor de toekenning van huur- en woningbouwsubsidie aan respectievelijk burgers van de Unie en onderdanen van derde landen — Verschillende selectiecriteria voor de toekenning van huur- en woningbouwsubsidie aan respectievelijk burgers van de Unie en onderdanen van derde landen — Verenigbaarheid met de artikelen 2 VEU en 6 VEU en de artikelen 21 en 34 van het Handvest van de grondrechten — Verenigbaarheid met de artikelen 18 VWEU, 45 VWEU en 49 VWEU — Verenigbaarheid met richtlijn 2000/43/EG van de Raad van 29 juni 2000 houdende toepassing van het beginsel van gelijke behandeling van personen ongeacht ras of etnische afstamming (PB L 180, blz. 22) en met richtlijn 2003/109/EG van de Raad van 25 november 2003 betreffende de status van langdurig ingezetenen onderdanen van derde landen (PB 2004, L 16, blz. 44) — Rechtstreekse toepasselijkheid van de bepalingen van het recht van de Unie — Verenigbaarheid met artikel 14 EVRM en artikel 1 van Protocol 12 bij het EVRM — Rechtstreekse toepasselijkheid van het EVRM krachtens artikel 6 VEU — Toepasselijke sancties in de zin van artikel 15 van richtlijn 2000/43/EG

Dictum

- 1) *De eerste en de vierde tot en met de zevende vraag van het Tribunale di Bolzano in zaak C-571/10 zijn niet-ontvankelijk.*
- 2) *De verwijzing in artikel 6, lid 3, VEU naar het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950, brengt niet mee dat de nationale rechter in geval van conflict tussen een regel van nationaal recht en dat Verdrag rechtstreeks de bepalingen van dit laatste moet toepassen en de daarmee onverenigbare regel van nationaal recht buiten toepassing moet laten.*
- 3) *Artikel 11, lid 1, sub d, van richtlijn 2003/109/EG van de Raad van 25 november 2003 betreffende de status van langdurig ingezetenen onderdanen van derde landen, moet aldus worden uitgelegd dat het in de weg staat aan een nationale of regionale regeling zoals aan de orde in het hoofdeding, op grond waarvan voor de toekenning van bijstand voor huisvesting een onderdaan van een derde land die de door de bepalingen van die richtlijn toegekende status van langdurig ingezetene bezit, bij de verdeling van de voor die bijstand bestemde gelden anders wordt behandeld dan eigen onderdanen die in dezelfde provincie of regio wonen, voor zover een dergelijke bijstand onder een van de drie in die bepaling genoemde categorieën valt en lid 4 van hetzelfde artikel niet van toepassing is.*

⁽¹⁾ PB C 46 van 12.2.2011.

Arrest van het Hof (Derde kamer) van 26 april 2012 (verzoeken om een prejudiciële beslissing ingediend door de Hoge Raad der Nederlanden) — Staatssecretaris van Financiën/L.A.C. van Putten (C-578/10), P. Mook (C-579/10), G. Frank (C-580/10)

(Gevoegde zaken C-578/10–C-580/10) ⁽¹⁾

(Artikelen 18 EG en 56 EG — Personenauto's — Gebruik in lidstaat van geleende personenauto die in andere lidstaat is geregistreerd — Belasting op dit voertuig in eerstgenoemde lidstaat bij aanvang van gebruik op nationaal wegennet)

(2012/C 174/13)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Hoge Raad der Nederlanden

Partijen in het hoofdeding

Verzoekende partij: Staatssecretaris van Financiën

Verwerende partijen: L.A.C. van Putten (C-578/10), P. Mook (C-579/10), G. Frank (C-580/10)

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Hoge Raad der Nederlanden — Uitlegging van artikel 18 EG (thans artikel 21 VWEU) — Nationale wettelijke regeling waarbij aanvang van gebruik met auto van nationaal wegennet aan registratiebelasting wordt onderworpen — Belastingplichtigheid van inwoner van betrokken lidstaat die in andere lidstaat geregistreerde auto heeft gehuurd van inwoner van die andere lidstaat voor kortstondig gebruik voor privédoeleinden in eerstgenoemde lidstaat

Dictum

Artikel 56 EG moet aldus worden uitgelegd dat het zich verzet tegen een regeling van een lidstaat volgens welke zijn inwoners die een in een andere lidstaat geregistreerd voertuig hebben geleend van een inwoner van laatstgenoemde staat, bij aanvang van het gebruik van dit voertuig op het nationale wegennet gehouden zijn tot betaling van het volledige bedrag van een belasting die normaliter verschuldigd is ter zake van de registratie van een voertuig in eerstgenoemde lidstaat, zonder dat rekening wordt gehouden met de duur van het gebruik van dit voertuig op dit wegennet en zonder dat deze personen aanspraak op vrijstelling of teruggaaf kunnen maken wanneer dit voertuig niet is bestemd om hoofdzakelijk in eerstgenoemde lidstaat duurzaam te worden gebruikt of daar feitelijk niet duurzaam wordt gebruikt.

⁽¹⁾ PB C 72 van 5.3.2011.